

opatruj.

Múzy

Ještě mě múzy vedou
i když už žádná z nich nelítá
Ještě mě jednou zvednou,
a než je vítr rozfouká
němou vlastní vlčí mlhou
zavedou k Sirénám

Bude se zpívat a tančit
a víno po litrech pít
řízlé ambrozií
Když už je život tak dlouhý,
tak ať je pro co žít
s mírnou ironií

Z očí když múzy sejdou
říše je prázdná nevládná
Zpátky jdu cestou stejnou
i když už nic mi to neříká
prosím múzy ještě jednou
ještě vemte mě k Sirénám

Bude se zpívat a tančit
a víno po litrech pít
řízlé ambrozií
Když už je život tak dlouhý
tak ať je pro co žít
s mírnou ironií.

Zpívat a tančit
a víno po litrech pít
řízlé ambrozií

Když už je život tak dlouhý
tak ať je pro co žít
s mírnou ironií

Bude se zpívat a tančit
a víno po litrech pít
řízlé ambrozií
Když už je život tak dlouhý
tak ať je pro co žít
s mírnou ironií

Díra

Možná, že můžem zajít ještě o kus dál
a zkusit tě udělat šťastnou aspoň v hlavě
až budeš chtít to, co si přeju já
všechna světla zhasnou právě

V tu chvíli, kdy se přestaneme bát
a uděláme do vesmíru díru
tou dírou budu k tobě utíkat
až budeš sotva stát, pošlu ti tou dírou sílu

Existuje šance v líní červích děr
kde dráha tvá mou protíná
Do té doby budu nejspíš solitér
buď vůle tvá, nebo vůle má

Možná se divíš, že už tě nehledám
a odloučení zvládám hravě
i já se chvíli báł, že už tě nepotkám,
ale pak jsem napsal vzorec správně

Vždycky tu budeš ty a vždycky budu já
ten, kdo dělá do vesmíru díru
ten, kdo z posledních sil roztahuje čas
až se nám prostor zhroutí v přímku

Existuje šance v líhni červích děr
kde dráha tvá mou protíná
Do té doby budu nejspíš solitér
buď vůle tvá, nebo vůle má

Existuje šance v líhni červích děr
kde dráha tvá mou protíná
Do té doby budu nejspíš solitér
buď vůle tvá, nebo vůle má

Hrdinové

No jasně že to vydržíme, až do konce války
i když nám všechny větve usekají, vyraší nám nové
Tak promiň, že to psaní píšu takhle bez obálky
tak nějak už s tím počítám, že budem hrdinové

Sílu mám a štěstí taky
uplatil jsem pašeráky
převedou nás na území spřátelených stran
Sílu mám a štěstí taky
tak už naše saky paky sbal
ať můžem o kus dál

Zvony v kraji zešílely, vracíme se z dálky
cestou na nás dorážejí dlhy staronové
Marně hlavy lámeme si, před čím jsme to pláchlí
pro dnešek jsme spokojení, pyšní hrdinové

Sílu mám a štěstí taky
uplatil jsem pašeráky
převedou nás na území spřátelených stran
Sílu mám a štěstí taky
tak už naše saky paky sbal
ať můžem o kus dál

Teprv na sklonku dní hrdina pochopí
komu sloužil
to trápení celé odezní, až utečeme spolu z černé věže
po provaze z vlasů

Sílu mám a štěstí taky
uplatil jsem pašeráky
převedou nás na území spřátelených stran
Sílu mám a štěstí taky
tak už naše saky paky sbal
ať můžem o kus dál

Těžko se mi to říká, žil jsem třikrát, to se ví
ale můj hrdina a stín teď oba spí
Začíná se mi stýskat, svět se zbláznil najednou
Bože, kam jen ti lidi jdou, a co já sám s tím

Už mě nesou

Zatímco jsem říkal, že to nepůjde,
ty už jsi to udělala, udělala, udělala.
Já jsem nechtěl vstávat, nechtěl vidět den,
Ty už ses na svět smála, na mě smála, hezky smála.

Já se pořád ptal, jestli mě miluješ,
a tys tam jen tak stála, tiše stála, ale vždycky stála.

Pust' si zprávy
už mě nesou
dnes tvůj drahý
zas bude doma spát
Sešel z očí
špatnou cestou
teď se vrátí mrtvý akorát

Pak jsem našel na chodníku krásnou lež
a ona o mě stála, hodně stála, moc mě stála.
Takovou lež na chodníku nenajdeš,
to mě ošálilo, omámilo, tím spíš, že doma lilo.

Pust' si zprávy
už mě nesou
dnes tvůj drahý
zas bude doma spát
Sešel z očí
špatnou cestou
teď se vrátí mrtvý akorát

Pust' si zprávy
už mě nesou
dnes tvůj drahý
zas bude doma spát
Sešel z očí
špatnou cestou
teď se vrátí mrtvý akorát

Lanýže

Jen hlouběji ryjme drážkou v zemi, čekají nás tam lanýže
Můj pavilon je uzavřený, nikdo tam za mnou nemůže
Jen vrána, co mi nosí špatné zprávy, už je ulítaná

Každé ráno vstávám vyřízený, když se slunce krájí o mříže
Mám obě nohy vrostlé v zemi a dvoutunový batůžek
Jsem s váma, jenom přes sklo, jenom skrz balíky s cigárama

Ale v noci na mě neplatí tyhle zákony
lítám si vysoko nad stromy
hlavou prorážím horkovzdušné balóny
vysoko nad tím vším

Vysoko nad tím vším
Vysoko nad tím vším

Jen hlouběji ryjme drážkou v zemi, čekají nás tam lanýže
Můj pavilon je uzavřený, nikdo tam za mnou nemůže
Jen vrána, co mi nosí špatné zprávy, už je ulítaná

Každé ráno vstávám vyřízený, když se slunce krájí o mříže
Mám obě nohy vrostlé v zemi a dvoutunový batůžek
Jsem s váma, jenom přes sklo, jenom skrz balíky s cigárama

Ale v noci na mě neplatí tyhle zákony
lítám si vysoko nad stromy
hlavou prorážím horkovzdušné balóny
vysoko nad tím vším

Vysoko nad tím vším
Vysoko nad tím vším

Ale v noci na mě neplatí tyhle zákony
lítám si vysoko nad stromy
hlavou prorážím horkovzdušné balóny
vysoko nad tím vším

Jakub

Jsi na to Jakube víceméně sám
máš plný dům ložského spadaného listí
Na krku klíč k jedné z tisíců zavřených bran
když s ním pootočíš, laskavý vítr vkročí

a čistí, po chodbách víří
sklízí, co roste v ložském listí
Občas dá za tebe někomu pořádně pěstí
a víří

Jsi na to Jakube víceméně sám
máš plný dům ložského spadaného listí
Na krku klíč k jedné z tisíců zavřených bran
když s ním pootočíš, laskavý vítr vkročí

a čistí, po chodbách víří
sklízí, co roste v ložském listí
Občas dá za tebe někomu pořádně pěstí
a víří

a čistí, po chodbách víří
sklízí, co roste v ložském listí
Občas dá za tebe někomu pořádně pěstí
a víří

Přítel

Vždycky je tu přítel, co nikam nepospíchá
když ostatní jsou v tretrách nazutí
A je to tentýž, který za tebe dýchá
v úplně první chvíli leknutí

Jsou, vážně jsou
tahle světla kolem lidí
A já je náhodou
spíš tuším, než vidím

Jsou, vážně jsou
tahle světla kolem lidí
A já je náhodou
spíš tuším, než vidím

Vždycky je tu přítel, co nikam nepospíchá
když ostatní jsou v tretrách nazutí
A je to tentýž, který za rukáv chytá
když s dalším krokem hrozí zřícení

Jsou, vážně jsou
tahle světla, kolem lidí
A já je náhodou
spíš tuším, než vidím

Jsou, vážně jsou
tahle světla, kolem lidí
A já je náhodou
spíš tuším, než vidím

Jsou, vážně jsou
tahle světla, kolem lidí
A já je náhodou
spíš tuším, než vidím

Jsou, vážně jsou
tahle světla, kolem lidí
A já je náhodou
spíš tuším, než vidím

Rádio

Zkus to vážně brát
je to pravda úplná, aspoň mně se zdá
že vždycky mám na všechno omluvu řádnou
Něco ti popíšu, víš
jak tenkrát spálilo se rádio
a my neslyšeli nic

Jak jsem ti konečně moh' říct
všechno, co nás tenkrát páliło
žel dnes pálí to víc!

A já s tím neudělám nic

To se ti celou dobu marně snažím říct
a hrozně dlouho a z plných plic
na tebe křičím, že mi stačí jenom mnohem víc

Zkus to vážně brát
je to pravda úplná, aspoň mně se zdá
že vždycky mám na všechno omluvu řádnou

Jak všechno, na co jsme sáhli
nás neskutečně špinilo
tak se cítilo a bílilo

Teď zdá se, že je to tu zas
že nám oprýskalo libido
a já s tím neudělám nic
a já s tím neudělám nic

To se ti celou dobu marně snažím říct
a hrozně dlouho a z plných plic
na tebe křičím, že mi stačí jenom mnohem víc

To se ti celou dobu marně snažím říct
a hrozně dlouho a z plných plic
na tebe křičím, že mi stačí jenom mnohem víc

To se ti celou dobu marně snažím říct
a hrozně dlouho a z plných plic
na tebe křičím, že mi stačí jenom mnohem víc

To se ti celou dobu marně snažím říct
a hrozně dlouho a z plných plic
na tebe křičím

WAKE UP SONGS

David Stypka Božínku, to je divná písnička.
No, Bordel to je, co bych hledal alibi, vždyť všichni
vime o co jde. Aspoň si máte z čeho dělat srandu...
24. dubna 2009

Společné plány

Už asi vím, jak zdraví se zná mí
tak nějak zdravíme se teď my dva
tamhle jde tma, já vím, co je za ní
ještě horší černá tma

A ty buď spíš nebo mluvím celou dobu zas jen já
a naše společné plány
když pálíš, ty mě mučíš,
jak jenom mučit se mě dá
a naše společné plány, když pálíš
ty mě mučíš, jak jenom mučit se mě dá

A ty buď spíš nebo mluvím celou dobu zas jen já
a naše společné plány,
když pálíš, ty mě mučíš,
jak jenom mučit se mě dá
a naše společné plány, když pálíš
ty mě mučíš, jak jenom mučit se mě dá

Opatruj se

Jak polomrtvá včela hledám v stejném kmeni nový úl
budoucnost nás dva čeká skvělá, tak se tu holka opatruj

My jsme to měli zbourat rovnou
měli bychom teď pro sebe mnohem víc místa
Teď jsme tu vystavení jako panny za výlohou
a ty mi říkáš, že sis se mnou nemohla být ničím jistá

opatruj.

Jak polomrtvá včela hledám v stejném kmeni nový úl
budoucnost nás dva čeká skvělá, tak se tu holka opatruj
Skoro bych řek', žeš to takhle nějak chtěla
že od všeho ti stačí půl
Půl mé hlavy doma s půlkou tvého těla
tak se tady opatruj

My jsme to měli zbourat rovnou
měli bychom teď pro sebe mnohem víc místa
Teď jsme tu vystavení jako panny za výlohou
a ty mi říkáš, že sis se mnou nemohla být ničím jistá

Jak polomrtvá včela hledám v stejném kmeni nový úl
budoucnost nás dva čeká skvělá, tak se tu holka opatruj
Skoro bych řek', žeš to takhle nějak chtěla
že od všeho ti stačí půl
Půl mé hlavy doma s půlkou tvého těla
tak se tady opatruj

Absolutní klid

Zdá se můžou být
celé dlouhé věky jen vteřina líná
a absolutní klid
když k tomu, co máš, přidáš, cos mohl mít

Jak stárnou mužové
pomalu dávají svou mízu synům
jsou matek vrásky mapami pro dcery
v nich moudrost dlouhých rodů

Když muži pak odcházejí
modlí se za sílu synů
za sílu celých pokolení
žádají matky v poslední své hodině
jedině čistotu dceřina klína

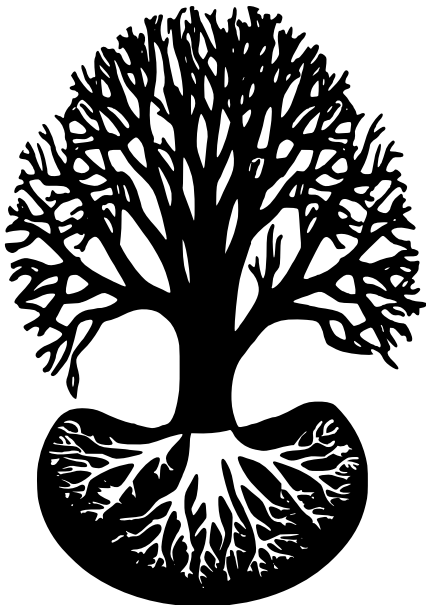
Zdá se můžou být
celé dlouhé věky jen vteřina líná
a absolutní klid
když k tomu, co máš, přidáš, cos mohl mít

Zdá se můžou být
celé dlouhé věky, jen vteřina líná
a absolutní klid
když k tomu, co máš, přidáš, cos mohl mít

Když stárnou mužové
v čase víc se bojí svodů
dcer, co se zatím matkám navzdory
v plné mění ženy
Chce matek láska kořeny pro syny
skryje tak raději rodinné smetí

Zdá se můžou být
celé dlouhé věky, jen vteřina líná
a absolutní klid
když k tomu, co máš, přidáš, cos mohl mít

Zdá se můžou být
celé dlouhé věky, jen vteřina líná
a absolutní klid
když k tomu, co máš, přidáš, cos mohl mít

Stejný

Dej mi ještě šanci
jsme psanci
v ráji, šeru, bytí

Prosím neříkej mi, že tu možnost není
jak být spokojený a zároveň stejný
neříkej mi, že tohle jsme my
tak spokojení, nesestřelitelní
a udělej mi, něco co tu není
a co tu není, udělej mi
neříkej mi, že tohle jsme my
že tohle jsme my

Je to těžký, já se snažím
ještě si vážím roků, cos mi dal
nevím, jestli pořád věřím všemu, cos
nasliboval
ty mně, já tobě, v jiné době
kdy jsme stáli sami dva, v plném letu
proti světu, který nás nevnímá

Chceš se vrátit zpátky
věřit na pohádky

Prosím neříkej mi, že tu možnost není
jak být spokojený, a zároveň stejný
neříkej mi, že tohle jsme my
tak samolibí

Neříkej mi, že tohle jsme my
tak spokojení, nesestřelitelní
prosím neříkej mi, že tohle jsme my
že tohle jsme my

Je to těžký, já se snažím
ještě si vážím roků, cos mi dal
nevím, jestli pořád věřím všemu, cos
nasliboval
ty mně, já tobě, v jiné době
kde jsme stáli sami dva, v plném letu
proti světu, který nás nevnímá

Věř mi, není cesty, cesty zpátky
chce to dočíst mezi, mezi řádky
možnost tady není, jak být stejný
přiliš toho víme, zapomenout neumíme
i když stále chci tě, víš že miluju tě
navždy počkej, kde jsi?
Už tu nejsi

